

ศุกร์ 20 ธันวาคม

สัปดาห์ที่ 3 เทศกาล
เตรียมรับเสด็จ
พระคริสตเจ้า

สดด 24:1-3,4-6

ท้าวตราบาปที่ 3

บทอ่านที่ 1

อสย 7:10-14

ในครั้งนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับกษัตริย์อาหัสสิกว่า “จงขอองค์พระผู้เป็นเจ้าของพระองค์ ให้ทรงส่งเครื่องหมายจากที่ลึกของแดนผู้ตาย หรือจากที่สูงเบื้องบนเกิด” แต่กษัตริย์อาหัสสิกรับตอบว่า “เราจะไม่ทูลขอ เราจะไม่ทดลององค์พระผู้เป็นเจ้า”

ประกาศกอิสยาห์จึงทูลว่า “พงศ์พันธุ์กษัตริย์ดาวิดเอ๋ย จงฟังเถิด ท่านทำให้มนุษย์เอือมระอาอย่างไม่พออีกหรือ ทำไมท่านจึงทำให้พระเจ้าของข้าพเจ้าทรงเอือมระอาอีกเล่า ดังนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าจะประทานเครื่องหมายให้ท่านด้วยพระองค์เอง หญิงสาวผู้หนึ่งจะตั้งครรภ์และให้กำเนิดบุตรชาย และนางจะเรียกเขาว่า “อิมมานูเอล” แปลว่า “พระเจ้าสถิตอยู่กับเรา”

พระวรสาร

ลก 1:26-38

เมื่อนางเอลิซาเบธตั้งครรภ์ได้หกเดือนแล้ว พระเจ้าทรงส่งทูตสวรรค์กาเบรียลมายังเมืองหนึ่งในแคว้นกาลิลีชื่อเมืองนาซาเร็ธ มาพบหญิงพรหมจารีคนหนึ่งซึ่งหมั้นอยู่กับชายชื่อโยเซฟ ในราชวงศ์ของกษัตริย์ดาวิด หญิงพรหมจารีผู้นั้นชื่อมารีย์ ทูตสวรรค์เข้าในบ้านกล่าวกับพระนางว่า “จงยินดีเถิด ท่านผู้ที่พระเจ้าโปรดปราน พระเจ้าสถิตอยู่กับท่าน”

เมื่อทรงได้ยินถ้อยคำนี้ พระนางมารีย์ทรงร่ำไห้พระทัยมากทรงถามพระองค์เองว่า คำทักทายนี้หมายความว่าอะไร ทูตสวรรค์กล่าวแก่พระนางว่า “มารีย์ อย่ากลัวเลย ท่านเป็นผู้ที่พระเจ้าโปรดปราน ท่านจะตั้งครรภ์และให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง ท่านจะตั้งชื่อเขาว่าเยซู เขาจะเป็นผู้ยิ่งใหญ่และพระเจ้าผู้สูงสุดจะทรงเรียกเขาเป็นบุตรของพระองค์ พระเจ้าจะประทานพระที่นั่งของกษัตริย์ดาวิดบรรพบุรุษให้แก่เขา เขาจะปกครองวงศ์ตระกูลของยาโคบตลอดไปและพระอาณาจักรของเขาจะไม่สิ้นสุดเลย”

พระนางมารีย์จึงทรงถามทูตสวรรค์ว่า “เหตุการณ์นี้จะเป็นไปได้ได้อย่างไรเพราะข้าพเจ้าตั้งใจจะเป็นพรหมจารี” ทูตสวรรค์ตอบว่า “พระจิตเจ้าจะเสด็จลงมาเหนือท่านและพระอำนาจของพระเจ้าผู้สูงสุดจะแผ่เงาปกคลุมท่าน เพราะฉะนั้น บุตรที่เกิดมาจะเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์และจะรับนามว่าบุตรของพระเจ้า... เพราะไม่มีสิ่งใดที่พระเจ้าจะทรงกระทำไม่ได้” พระนางมารีย์จึงตรัสว่า “ข้าพเจ้าเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า ขอให้เป็นไปกับข้าพเจ้าตามวาจาของท่านเถิด” แล้วทูตสวรรค์ก็จากพระนางไป

พระมารดาตรัสเรื่องที่สำคัญที่สุดของการไถ่บาปตั้งแต่วันแรกของการกิจ ตั้งแต่วันที่ทูตสวรรค์ทาบตามความสนใจของพระนาง นั่นคือ ข้าพเจ้าคือผู้รับใช้ของพระเจ้า และขอให้เป็นไปกับข้าพเจ้าตามวาจาของท่านเถิด ไม่มีตัวตนของท่านหลงเหลืออยู่ในคำพูดสองประโยคนี้เลย ไม่มีความทะเยอทะยาน ความมักใหญ่ใฝ่สูงให้เราเห็นเลย มีแต่ความนอบน้อมถ่อมตน มีแต่การปวารณาตนเป็นคนใช้ ยอมทุกอย่างแล้วแต่พระเจ้าจัดการไป พระเยซูเจ้าเองก็ทรงไถ่บาปเราด้วยกิจการของการเป็นผู้รับใช้นี้แหละ ด้วยการไม่มีตัวตนของพระองค์นี้แหละ หากเรามนุษย์จะได้รับผลของการไถ่ก็ต้องพูดเช่นเดียวกันนี้และทำเช่นเดียวกันนี้ด้วย พระองค์สุภาพถ่อมตนจนถึงที่สุด อย่าลืมนึกถึงความจงพองเป็นบาปประการแรกและก่อผลมากมาย ประการแรกที่จะหลุดพ้นจากบาปก็ต้องเป็นความสุภาพถ่อมตน